REMIGIUS ALTISSIODORENSIS

12. Jh.

Seite 52v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25993
Copyright: Admont, Benediktinerstift

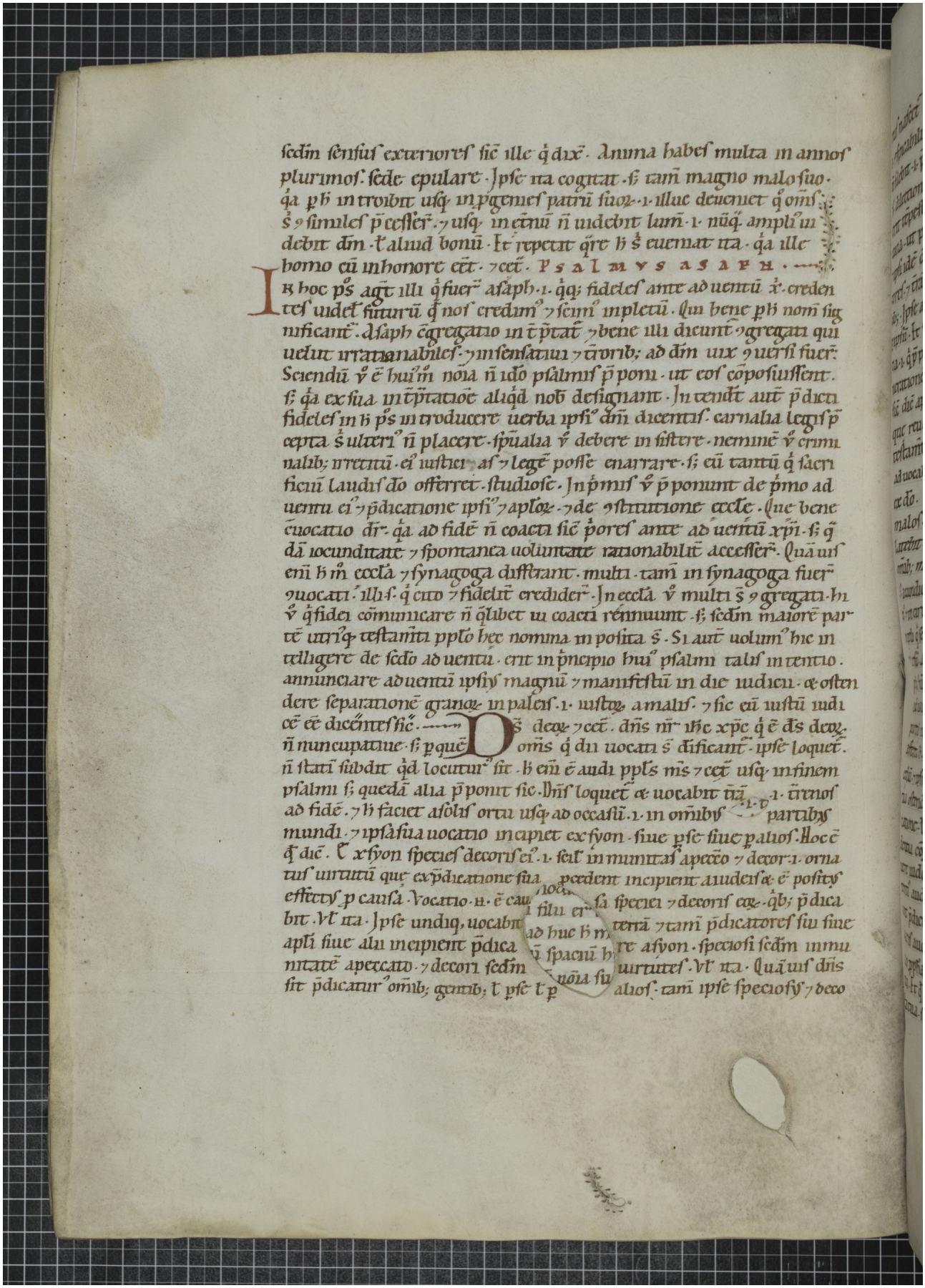

secdm sensus exteriores sic ille q̃ dixẽ. Anima habes multa in annos
plurimos sede epulare. Ipse ita cogitat. s. tam magno malo suo.
qa p̃ h̃ introibit usq̃ in p̃gentes patrũ suoꝝ. i. illuc deueniet q̃ omis
s̃ 9 simules p̃cesser. 9 usq̃ in ẽternũ ñ uidebit lumẽ. i. nũq̃ amplius in
debit dm. t̃ aliud bonũ. Et repetit q̃re h̃ s̃ euenat ita. qa ille
homo cũ in honore eẽt. 9 ceẽ. Psalmus asaph.
In hoc ps̃ agit illi q̃ fuerẽ asaph. i. q̃q; fideles ante adventũ x̃. creden
tes uidet futurũ q̃ nos credimus 9 scimus impletũ. Qm bene p̃ h̃ nomẽ sig
nificantur. Asaph ẽgregatio in t̃ p̃tat 9 bene illi dicuntur 9 gregati qui
uelut irrationabiles. 9 insensati 9 ẽ omib; ad dm uix 9 uersi fuerẽ.
Sciendũ v̄ ẽ hui⁹m nõia ñ ido psalmis p̃ponit. ut eos cõposuisse nt.
s. q̃a ex sua in t̃ p̃tatione aliq̃d nob designant. Intendit autẽ p̃dicti
fideles in h̃ ps̃ introducere uerba ipsi⁹ dñi dicentis. carnalia legis p̃
cepta s̃ ulteri⁹ ñ placere. spũalia v̄ debere insistere. neminẽ v̄ crimi
nalib; irretitũ. ei⁹ iustitiae as 9 legẽ posse enarrare. s. eũ tantũ q̃ sacri
ficiũ laudis do offerret. studiose. In p̃mis v̄ p̃ponunt de p̃mo ad
uentu ei⁹ 9 p̃dicatione ipsi⁹ 9 aplorꝝ. 9 de 9 structione eccle. Que bene
ẽuocatio dr. qa ad fidẽ ñ coacti sic p̃otes ante ad uentũ xpi. s. q̃
dã iocunditate 9 spontanea uoluntate rationabiliter accesserẽ. Quã uis
enim h̃ m̃ eccla 9 synagoga differant. multi. tam in synagoga fuerẽ
9 uocati. illis. q̃ ciro 9 fidelit̃ credidẽ. In eccla v̄ multi s̃ 9 gregati. hi
v̄ q̃ fidei cõmunicare ñ q̃libet ui coacti renuunt. s. secdm maiorẽ par
tẽ utriq̃ testamti pplo hec nomina imposita s̃. Si autẽ uolumus hic in
telligere de secdo adventu. erit in p̃ncipio hui⁹ psalmi talis intentio.
annunciare adventũ ipsius magnũ 9 manifestũ in die iudicii. et osten
dere separationẽ granorꝝ in paleis. i. iustorꝝ a malis. 9 sic eũ iustũ iudi
cẽ eẽ dicẽntes sic. Deus deorꝝ 9 ceẽ. dñs nr̃ ihc xpc q̃ ẽ ds deorꝝ.
ñ nuncupative. s. p quẽ omis q̃ diu uocati s̃ dificantur. ipse loquet.
ñ stati subdit q̃d locutur sit. h̃ eũ ẽ audi ppls mis 9 ceẽ usq̃ in finem
psalmi. s. quedã alia p̃ponit sic. Dñs loquet et uocabit tũc. i. tirnos
ad fidẽ. 9 h̃ faciet a solis ortu usq̃ ad occasũ. i. in omibus parubus
mundi. 9 ipsa sua uocatio incipiet ex syon. siue p̃ se siue p̃ alios. Hoc ẽ
q̃ dicẽ. C ex syon species decoris ei⁹. i. scil̃ in munitas apecto 9 decor. i. orna
tus uirtutũ que ex p̃dicatione sua procedent incipient aliudere et ẽ positus
effectus p causa. Vocatio. h. ẽ cau[illegible] filii ei[illegible] sa species 9 decoris eorꝝ. q̃b; p̃dica
bit. vt ita. Ipse undiq; uocabit [illegible] terrã 9 tam p̃dicatores siu sine
apli siue alii incipient p̃dica [illegible] ad huc h̃ m[illegible] re a syon. speciosi secdm immu
nitatẽ apecto. 9 decori secdm [illegible] spaciũ h[illegible] uirtutes. vt ita. Quã uis dñs
sit p̃dicatur omib; gentib; t̃ ipse t̃ p [illegible] nõia su[illegible] alios. tam ipse speciosus 9 deco